NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 18. marca 2010[1]

I — Úvod

1. Konanie o odvolaní v prejednávanej veci umožňuje zaoberať sa problematikou lehôt v rámci konečného prideľovania prostriedkov členským štátom na účely reštrukturalizácie a konverzie vinohradov.

2. Základom konania je spor medzi Helénskou republikou (ďalej len „žalobkyňa“) a Európskou komisiou (ďalej len „Komisia“), pokiaľ ide o to, aký zmysel má článok 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000. Kľúčová otázka, ktorá bola položená, spočíva v tom, či Komisia mala povinnosť zohľadniť vo svojom rozhodnutí týkajúcom sa stanovenia finančných príspevkov na rozpočtový rok 2006 údaje, ktoré Helénska republika zaslala až uplynutí lehoty stanovenej v už citovanom ustanovení.

3. Svojím rozsudkom z 11. decembra 2008 (ďalej len „napadnutý rozsudok“)[2] Súd prvého stupňa (teraz „Všeobecný súd“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou Helénska republika žiadala o zrušenie alebo zmenu rozhodnutia 2006/669/ES[3] o stanovení konečných finančných príspevkov členským štátom z dôvodu, že Komisia v tomto rozhodnutí nezohľadnila údaje, ktoré Helénska republika zaslala neskôr.

4. Na základe svojho odvolania, ktoré bolo doručené Súdnemu dvoru 6. februára 2009, Helénska republika žiada o zrušenie napadnutého rozsudku a trvá na svojich návrhoch uvedených v jej pôvodnej žalobe.

II — Právny rámec

5. V bodoch 1 až 5 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa opisuje právny rámec takto:

„1. Nariadenie Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2008, Grécko/Komisia, T-339/06, Zb. s. II-3525.

3 — Rozhodnutie zo 4. októbra 2006 o stanovení konečných finančných príspevkov členským štátom na rozpočtový rok 2006 na určitý počet hektárov na účel reštrukturalizácie a konverzie vinohradov na základe nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 275, s. 62, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25) a nariadenie Komisie (ES) č. 1227/2000 z 31. mája 2000 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia č. 1493/1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom s ohľadom na výrobný potenciál (Ú. v. ES L 143, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 116), v znení zmien a doplnení, stanovujú pravidlá, ktoré sa týkajú reštrukturalizácie a konverzie vinohradov.

2. Článok 14 nariadenia č. 1493/1999 stanovuje:

‚1. Komisia uskutoční prvotné rozdelenie príspevkov medzi členské štáty na obdobie jedného roka na základe objektívnych kritérií, pričom zohľadní špecifické situácie a potreby, ako aj činnosti, ktoré je potrebné uskutočniť z hľadiska cieľov systému.

2. Prvotné rozdelenie príspevkov sa upraví na základe skutočných výdavkov a na základe upravených prognóz výdavkov, ktoré predkladajú členské štáty, a to s prihliadnutím na ciele systému a na množstvo dostupných finančných prostriedkov.

…‘

3. Článok 16 nariadenia č. 1227/2000 bol zmenený a doplnený najmä nariadením Komisie (ES) č. 1841/2003 zo 17. októbra 2003, ktoré mení a dopĺňa nariadenie č. 1227/2000 (Ú. v. EÚ L 268, s. 58; Mim. vyd. 03/040, s. 253). V súlade s článkom 16 nariadenia č. 1227/2000 v znení uplatniteľnom na rozpočtový rok 2006:

‚1. Členské štáty zašlú Komisii najneskôr do 10. júla každého roka v súvislosti s reštrukturalizačným a konverzným systémom:

a) výkaz skutočne vzniknutých výdavkov k 30. júnu bežného finančného [rozpočtového – *neoficiálny preklad*] roka a celkovú dotknutú plochu;

b) výkaz platných [účtovne potvrdených – *neoficiálny preklad*] výdavkov k 30. júnu bežného finančného [rozpočtového – *neoficiálny preklad*] roka a celkovú dotknutú plochu;

…

2. Bez dopadu na všeobecné pravidlá ustanovené pre rozpočtovú disciplínu, ak informácie, ktoré musia členské štáty posielať Komisii podľa odseku 1 nie sú kompletné alebo nebola dodržaná lehota, Komisia dočasne zníži preddavky na paušálnu sadzbu za účtovnú položku na účtoch pre poľnohospodárske výdavky [Komisia dočasne a paušálne zníži zálohy pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov – *neoficiálny preklad*].‘

4. Článok 17 nariadenia č. 1227/2000 bol zmenený a doplnený najmä nariadením Komisie (ES) č. 315/2003 z 19. februára 2003 (Ú. v. ES L 46, s. 9; Mim. vyd. 03/038 s. 224), a nariadením Komisie (ES) č. 1203/2003 zo 4. júla 2003 (Ú. v. EÚ L 168, s. 9; Mim. vyd. 03/039, s. 226). V súlade s článkom 17 nariadenia č. 1227/2000 vo svojom znení uplatniteľnom na rozpočtový rok 2006:

,1. Pre každý členský štát sa výdavky ohlásené a uskutočnené [ktoré skutočne vznikli a sú účtovne potvrdené – *neoficiálny preklad*] pre určitý rozpočtový rok financujú do výšky čiastok oznámených Komisii podľa článku 16 ods. 1 písm. a) a b), pokiaľ tieto čiastky celkovo neprevyšujú finančné čiastky pridelené členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999.

...

3. Požiadavky predložené členskými štátmi v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. c) sa zohľadnia pomerom použitím súm, ktoré sú k dispozícii po odrátaní, pre všetky členské štáty, súčtu súm oznámených v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a) a súm nahlásených v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. b) z celkovej sumy udelenej členským štátom podľa článku 14 nariadenia č. 1493/1999. Komisia oznámi čo najskôr po 30. júni členským štátom rozsah, v ktorom bude možné požiadavky prijať.

4. Bez ohľadu na odseky 1 a 2, v prípade, že celková plocha oznámená v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a) je menšia ako počet hektárov uvedených v pridelených finančných prostriedkoch pre finančný [na rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok poskytnutých členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999, potom budú výdavky nahlásené na príslušný finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok financované len do výšky, ktorá sa rovná celkovej oznámenej ploche násobenej priemernou sumou podpory na hektár; toto číslo sa vypočíta ako pomer medzi sumou pridelenou členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 a vopred nahláseným počtom hektárov.

Táto suma v žiadnom prípade nemôže byť vyššia než nahlásené výdavky v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a).

Na účely vykonania tohto odseku sa uplatní tolerancia 5 percent na oznámenú celkovú plochu v porovnaní s tou, ktorá sa uvádza v podpore na finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok.

Čiastky, ktoré nie sú financované podľa tohto odseku, nie sú dostupné na účely uplatňovania odseku 3.

…

8. Odkazy na daný finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok sa vzťahujú na platby, ktoré členské štáty skutočne vykonali medzi 16. októbrom a 15. októbrom nasledujúceho roka.

…‘

5 Článok 7 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414) stanovuje:

‚2. Komisia rozhodne o mesačných zálohových platbách pre rezervu na platby výdavkov uskutočnené akreditovanými platobnými agentúrami.

Platby výdavkov za október sa zaúčtujú do mesiaca október, ak boli uskutočnené od 1. do 15. októbra, a do mesiaca november, ak boli uskutočnené od 16. do 31. októbra. Zálohové platby sa vyplácajú členským štátom najneskôr v tretí pracovný deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola platba výdavkov uskutočnená.

…‘“

III — Skutkový stav a napadnuté rozhodnutie

6. Všeobecný súd opísal v bodoch 6 až 14 skutkový stav vo veci samej a napadnuté rozhodnutie takto:

„6. Na rozpočtový rok 2006 (16. október 2005 – 15. október 2006) sa stanovilo orientačné rozdelenie príspevkov poskytnutých na základe nariadenia č. 1493/1999 na účely reštrukturalizácie a konverzie vinohradov na základe rozhodnutia Komisie 2005/716/ES z 10. októbra 2005 o stanovení orientačných finančných príspevkov členským štátom na hospodársky rok 2005/2006, na určitý počet hektárov, na reštrukturalizáciu a konverziu vinohradov na základe nariadenia č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 271, s. 45). V prílohe uvedeného rozhodnutia bola suma orientačného finančného príspevku Helénskej republike stanovená na 8 574 504 eur na plochu 1 249 ha.

7. Dňa 10. júla 2006 doručili grécke úrady v súlade s článkom 14 nariadenia č. 1493/1999 a článkom 16 nariadenia č. 1227/2000 Komisii výkaz výdavkov súvisiacich s reštrukturalizáciou a konverziou vinohradov v Grécku rozpočtového

roka 2006 na účely získania finančných príspevkov. Na základe tohto oznámenia celkové uvedené výdavky dosiahli výšku 6 829 204,46 eura a zodpovedajúca plocha bola 788,002 ha.

8. Dňa 22. septembra 2006 zaslali grécke úrady Komisii list s tým, že jej oznámili omyl súvisiaci so zisťovaním počítačových údajov, pričom uviedli, že správny údaj, ktorý sa má zobrať do úvahy, pokiaľ ide o plochu, je 1 102,271 ha. Spresnili, že táto plocha zodpovedala sume celkovej plochy uvedenej v tabuľke, ktorá tvorila prílohu listu z 10. júla 2006 a uvádzala výdavky súvisiace s reštrukturalizáciou a konverziou vinohradov v Grécku účtovne potvrdené k 30. júnu 2006, teda 1 085,391 ha, a celková plocha uvedená v tabuľke, ktorá tvorila prílohu listu z 10. júla 2006 a uvádzala výdavky súvisiace s reštrukturalizáciou a konverziou vinohradov v Grécku účtovne potvrdených k 30. júnu 2006, teda 16,88 ha. Uviedli tiež, že celkové výdavky dosiahli výšku 6 829 204,46 eura.

9. Dňa 26. septembra 2006 počas 890. schôdzky výboru pre správu vín grécke úrady zopakovali svoju žiadosť, aby Komisia zohľadnila opravené údaje. Komisia ústne zamietla žiadosť gréckych úradov, pričom uviedla, že opravené údaje boli predložené s oneskorením.

10. Dňa 4. októbra 2006 Komisia prijala rozhodnutie 2006/669/ES o stanovení konečných finančných príspevkov členským štátom na rozpočtový rok 2006 na určitý počet hektárov na účel reštrukturalizácie a konverzie vinohradov na základe nariadenia č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 275, s. 62, ďalej len ‚napadnuté rozhodnutie'). K tomuto dňu sa zástupca Komisie stretol so zástupcami gréckych úradov, ktorým vysvetlil, že nebolo možné so zreteľom na lehoty vyhovieť ich žiadosti o zohľadnenie opravených údajov oznámených 22. septembra 2006.

11. Dňa 16. októbra 2006 zaslali grécke úrady Komisii list, ktorým ju požiadali, aby zmenila prílohu napadnutého rozhodnutia. Komisia nevyhovela tejto žiadosti.

12. V napadnutom rozhodnutí Komisia zohľadnila, pokiaľ ide o Helénsku republiku, údaje, ktoré oznámili grécke úrady 10. júla 2006.

13. V odôvodnení č. 6 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že Komisia uložila Helénskej republike sankciu, ktorú stanovuje článok 17 ods. 4 nariadenia č. 1227/2000 vo výške 1 129 015 eur.

14. V prílohe napadnutého rozhodnutia bola suma konečného finančného príspevku Helénskej republike na účel reštrukturalizácie a konverzie vinohradov v Grécku stanovená vo výške 5 700 190 eur na plochu 788 ha.“

IV — Prvostupňové konanie a odvolacie návrhy

7. Návrhom, ktorý bol 30. novembra 2006 doručený do kancelárie Súdu prvého stupňa, podala Helénska republika na tento súd žalobu proti napadnutému rozhodnutiu 2006/669/ES. Svoju žalobu založila na piatich žalobných dôvodoch. Na základe prvého žalobného dôvodu tvrdí, že lehota stanovená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 má len orientačnú povahu a že údaje, ktoré boli zaslané po uplynutí lehoty, sa teda musia takisto zohľadniť. Po druhé namieta porušenie zásady lojálnej spolupráce; po tretie porušenie zásad dobrej viery a riadnej správy vecí verejných; po štvrté porušenie zásady proporcionality a po piate porušenie zásady potrebného účinku.

8. Dňa 11. decembra 2008 Súd prvého stupňa potvrdil v napadnutom rozsudku napadnuté rozhodnutie. V dôsledku toho zamietol žalobu Helénskej republiky a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

9. Proti tomuto rozsudku podalo Grécko v prejednávanej veci opravný prostriedok a navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že odvolanie je prípustné,

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhovel žalobe v súlade s jej návrhmi a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj konania na Všeobecnom súde.

10. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako neprípustné a nedôvodné,

— zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

11. Odvolanie bolo predmetom písomnej rozpravy pred Súdnym dvorom. Žiaden z účastníkov konania nepožadoval, aby sa uskutočnilo ústne konanie.

V — Právne posúdenie

Takéto odvolanie totiž v skutočnosti predstavuje návrh na opätovné posúdenie žaloby podanej na Všeobecný súd, čo podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora nepatrí do právomoci Súdneho dvora. [5]

A — *O prípustnosti odvolania*

12. Komisia zastáva názor, že odvolanie nie je prípustné v rozsahu, v akom odvolateľka len opakuje tvrdenia, ktoré už uviedla v prvostupňovom konaní.

13. Tým však Komisia zjavne nerešpektuje ustálenú judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa prípustnosti odvolaní.

14. V súlade s ustálenou judikatúrou odvolanie, ktoré sa obmedzuje na opakovanie alebo doslovné reprodukovanie žalobných dôvodov a tvrdení už raz uvedených pred Všeobecným súdom, vrátane tých, ktoré vychádzali zo skutočností týmto súdom výslovne odmietnutých, nepochybne nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie vyplývajúcim z článku 51 Štatútu Súdneho dvora a z článku 112 ods. 1 prvého pododseku písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. [4]

15. Od toho však treba odlišovať odvolanie, ktoré sa výslovne a kriticky zaoberá rozsudkom Všeobecného súdu a jeho právnymi úvahami, pričom sú opätovne použité tvrdenia, ktoré už boli proti napadnutému rozhodnutiu uvedené.

16. Je samozrejmé, že v priebehu konania o odvolaní môžu byť opätovne vznesené právne otázky, ktoré boli preskúmané v prvostupňovom konaní, pokiaľ odvolateľ napáda výklad alebo uplatnenie práva Spoločenstva Všeobecným súdom. [6] Hlavnou úlohou Súdneho dvora ako odvolacieho súdu je práve rozhodnúť s konečnou platnosťou o týchto otázkach výkladu.

17. Odvolanie v prejednávanej veci smeruje k napadnutiu postoja, ktorý zaujal Všeobecný súd k rôznym právnym otázkam, ktoré boli pred ním vznesené v prvostupňovom konaní. V odvolaní sa presne vymenúvajú sporné aspekty napadnutého rozsudku, ako aj dôvody a tvrdenia, na ktorých je založené.

4 — Rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 2002, ARAP a i./Komisia, C-321/99 P, Zb. s. I-4287, bod 48; z 22. januára 2004, Mattila/Rada a Komisia, C-353/01 P, Zb. s. I-1073, bod 27; z 29. apríla 2004, Komisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Zb. s. I-3801, bod 50.

5 — Uznesenie Súdneho dvora z 25. marca 1998, FFSA a i./Komisia, C-174/97 P, Zb. s. I-1303, bod 24.

6 — Rozsudok Súdneho dvora z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia, C-210/98 P, Zb. s. I-5843, bod 43.

18. Z toho vyplýva, že odvolanie je prípustné.

B — *O dôvodnosti odvolania*

19. Helénska republika zakladá svoje odvolanie na troch dôvodoch. Na jednej strane bol podľa jej názoru rozsudok Všeobecného súdu založený na nesprávnom výklade článku 16 ods. 1 a 2 a článku 17 nariadenia č. 1227/2000. Na druhej strane Všeobecný súd vo svojom rozsudku nerešpektoval dosah rôznych všeobecných právnych zásad. Nakoniec napadnutý rozsudok obsahuje rozporné odôvodnenie.

1. O prvom odvolacom dôvode

20. Helénska republika zastáva názor, že lehota, ktorá podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 uplynie 10. júla každého roka, má len orientačnú povahu, na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd. Podľa názoru odvolateľky Komisia teda mala v napadnutom rozhodnutí zohľadniť údaje, ktoré boli zaslané po uplynutí tejto lehoty. Všeobecný súd v súlade so stanoviskom Komisie zastáva názor, že ide o záväznú lehotu. Túto skutočnosť Helénska republika napáda svojím prvým odvolacím dôvodom.

21. Znenie článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 a jeho postavenie v rámci štruktúry nariadenia, ako aj teleologické úvahy týkajúce sa zmyslu a účelu posudzovaného stanovenia lehoty v jeho regulačnom rámci nakoniec potvrdzujú stanovisko Všeobecného súdu. Lehota podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 je záväznou prekluzívnou lehotou.

a) Znenie

22. Treba súhlasiť so zistením Všeobecného súdu, podľa ktorého znenie článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 svedčí v prospech záväznej povahy lehoty, ktorá je v ňom stanovená.

23. Takmer vo všetkých jazykových verziách sa v znení článku 16 ods. 1 stanovuje, že členské štáty zašlú Komisii „najneskôr“ do 10. júla každého roka informácie, ktoré sú citované v tomto ustanovení. Táto formulácia

poukazuje na záväznú povahu tejto lehoty v tom zmysle, že predstavuje prekluzívnu lehotu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že v prípade prekluzívnej lehoty sa nevyhnutne nepredpokladá výslovné použitie výrazu „primeraná lehota“ [7]. Ak sa akt musí uskutočniť najneskôr 10. júla určitého roka, v nasledujúci deň už nebude prípustný z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, a teda nebude možné ho vykonať.

24. Skutočnosť, že v troch jazykových verziách (a to v gréckej, portugalskej a rumunskej) sa stanovuje, že členské štáty zasielajú informácie Komisii „do“ 10. júla každého roka, nedáva článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 odlišný zmysel v porovnaní s ostatnými jazykovými verziami.

b) Systematický výklad

25. Grécka vláda tvrdí, že čisto orientačná povaha lehoty podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 vyplýva zo systematického chápania tohto ustanovenia. Z ustanovenia článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 teda vyplýva, že v rámci konečného stanovenia finančných príspevkov musí Komisia zohľadniť aj informácie, ktoré jej budú doručené po uplynutí lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1.

26. Podľa článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000, „ak informácie, ktoré musia členské štáty posielať Komisii podľa odseku 1 nie sú kompletné alebo nebola dodržaná lehota, Komisia dočasne zníži preddavky na paušálnu sadzbu za účtovnú položku na účtoch pre poľnohospodárske výdavky [Komisia dočasne a paušálne zníži zálohy pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov – *neoficiálny preklad*]“.

27. Helénska republika sa rozhodla založiť svoju argumentáciu na znení odseku 2, ktorý stanovuje dočasné zníženie podpôr ako sankciu v prípade, ak by bol výkaz s informáciami neúplný alebo predložený s oneskorením. Podľa Helénskej republiky z toho nevyhnutne vyplýva, že sankciu možno zrušiť *a posteriori*, ak výkaz je doplnený alebo opätovne uskutočnený po uplynutí lehoty. V každom prípade podľa Helénskej republiky možno hovoriť o dočasnej sankcii len vtedy, ak túto sankciu možno zrušiť *a posteriori* prostredníctvom – neskoršieho – výkazu s informáciami v zmysle článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000.

7 — V tejto súvislosti Všeobecný súd citoval rozsudky Súdneho dvora z 30. novembra 1972, Wasaknäcke Knäckebrotfabrik (32/72, Zb. s. 1181, bod 2), a z 13. decembra 1972, Walzenmühle Magstadt (52/72, Zb. s. 1267, bod 2).

28. Helénska republika následne ďalšiu argumentáciu opiera o úvahu *a fortiori*. Komisia totiž v konaní na Všeobecnom súde potvrdila, že článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 vzhľadom na svoje znenie upravuje len prípad úplne opomenutého výkazu s informáciami alebo nedostatočného výkazu, avšak nie prípad – o ktorý ide v prejednávanej veci – zdanlivo úplného výkazu, ktorý je však v skutočnosti chybný.

29. V očiach Helénskej republiky teda aj v prípade výkazu, ktorý bol predložený včas, no je chybný, poskytuje článok 16 ods. 2 možnosť predložiť po uplynutí lehoty (opravený) výkaz. Podľa jej názoru štát, ktorý si splnil povinnosť vykazovať informácie podľa článku 16 ods. 1 v lehote stanovenej v tomto ustanovení a ktorý sa len dopustil chyby, by teda nakoniec nemal byť v nevýhodnejšom postavení ako štát, ktorý *a priori* ignoroval uvedenú lehotu. Článok 16 ods. 2 poskytuje obom štátom možnosť podať neskorší výkaz, ktorý by mala Komisia zohľadniť pri stanovení konečných príspevkov.

30. Túto hlavnú úvahu v prvom odvolacom dôvode Helénskej republiky však nemožno nakoniec prijať.

31. Argumentácia Helénskej republiky sa síce zdá byť na prvý pohľad veľmi presvedčivá. Pokiaľ je v zákonnom ustanovení s nedodržaním lehoty spojená „dočasná“ sankcia, dá sa z toho vyvodiť, že možnosťou, ktorá je implicitne daná, je napraviť opomenutý akt. Ak by opomenutý akt nebolo možné napraviť a tiež zohľadniť v rámci rozhodnutia, ktoré by sa malo prijať, nešlo by len o dočasnú sankciu.

32. Z podrobného posúdenia znenia článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 však naopak vyplýva, že „dočasné“ zníženie, ktoré je v ňom stanovené, v nijakom prípade neumožňuje z toho vyvodiť, že v rámci rozhodnutia Komisie, ktoré bolo v prejednávanej veci napadnuté, sa mal zohľadniť neskorší výkaz Helénskej republiky.

33. Článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 totiž pre prípad výkazu v zmysle odseku 1, ktorý by bol oneskorený alebo nedostatočný, stanovuje dočasné zníženie „preddavkov na paušálnu sadzbu za účtovnú položku na účtoch pre poľnohospodárske výdavky [záloh na paušálnom základe pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov – *neoficiálny preklad*]“.

34. Článok 16 ods. 2 tak odkazuje na postup vyplácania finančných prostriedkov členským štátom, ktorý je stanovený v rámci spoločnej

poľnohospodárskej politiky. V súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia č. 1258/1999 totiž Komisia sprístupní členským štátom finančné prostriedky potrebné na pokrytie výdavkov prostredníctvom zálohových platieb pre rezervu na platby výdavkov uskutočnených v referenčnom období.

35. Podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1258/1999 Komisia rozhodne o mesačných zálohových platbách pre rezervu na platby výdavkov uskutočnené akreditovanými platobnými agentúrami; tieto zálohové platby sa vyplácajú členským štátom najneskôr v tretí pracovný deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola platba výdavkov uskutočnená.

36. Ak teda počas lehoty podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 členský štát nepredloží žiaden výkaz alebo predloží neúplný výkaz s informáciami, ktoré sú uvedené v tomto ustanovení, má to podľa článku 16 ods. 2 uvedeného nariadenia za následok dočasné zníženie zálohových platieb priznaných podľa článku 7 nariadenia č. 1258/1999 pre rezervu na platby mesačných výdavkov členských štátov. Ide tu o trvalý prostriedok nátlaku, ktorého účelom je podnietiť členský štát, aby dodržal svoju povinnosť vykazovania vyplývajúcu z článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000. Ak členský štát splní svoju povinnosť, dočasné zníženie sa stane *a posteriori* irelevantným.

37. Samotná táto sankcia, teda zníženie mesačných výdavkov pre rezervu na platby výdavkov uskutočnených akreditovanými platobnými agentúrami, je podľa článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 dočasná; to znamená, že sa v prípade predloženia neskoršieho výkazu stane irelevantnou.

38. V rozhodnutí, ktoré bolo napadnuté v prejednávanej veci, však Komisia nepristúpila k nijakému zníženiu zálohových platieb priznaných Helénskej republike pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov: vôbec tu nejde o zníženie v zmysle článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000.

39. Napadnuté rozhodnutie má naopak úplne iný predmet.

40. V napadnutom rozhodnutí Komisia stanovila na základe nariadenia (ES) č. 1493/1999 konečné finančné príspevky členským štátom na rozpočtový rok 2006 na určitý počet hektárov. Toto konečné stanovenie vôbec nepodlieha „dočasnému zníženiu“ v zmysle článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000, takže predbežná povaha zníženia stanoveného v tomto ustanovení neumožňuje vyvodiť žiaden záver, pokiaľ ide o to, či výkazy, ktoré boli doručené po uplynutí lehoty podľa článku 16 ods. 1, sa musia zohľadniť na účely stanovenia konečných príspevkov. Z toho vyplýva, že

Helénska republika používa vo svojej argumentácii nesprávny referenčný bod.

41. Článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 však zjavne nestanovuje dočasné zníženie konečných príspevkov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999. Okrem toho článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 stanovuje paušálne zníženia záloh priznaných Helénskej republike pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov. Nedá sa však z toho vyvodiť, či možno alebo nemožno ešte zohľadniť oneskorené výkazy v rámci stanovenia konečných príspevkov.

42. Pri odchýlení sa od tejto nesprávnej koncepcie gréckej vlády možno konštatovať, že výklad – pôvodne založený na znení článku 16 ods. 1 –, podľa ktorého je stanovená lehota záväzná, je okrem iného potvrdený systematikou všetkých ustanovení obsiahnutých v kapitole IV nariadenia č. 1227/2000.

43. V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, do akého legislatívneho kontextu patrí článok 16 nariadenia č. 1227/2000. Ide o vykonávacie ustanovenie k nariadeniu č. 1493/1999, konkrétne k jeho článku 14. Tento posledný uvedený článok upravuje v rámci rozpočtovej politiky týkajúcej sa reštrukturalizácie a konverzie vinohradov finančné príspevky členským štátom.

44. Podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 Komisia uskutoční prvotné rozdelenie príspevkov medzi členské štáty na obdobie jedného roka na základe objektívnych kritérií, pričom zohľadní špecifické situácie a potreby, ako aj činnosti, ktoré je potrebné uskutočniť z hľadiska cieľov systému. Za sporný rok to Komisia uskutočnila svojím rozhodnutím 2005/716/ES z 10. októbra 2005.

45. Článok 14 ods. 2 v druhej vete následne stanovuje, že prvotné rozdelenie príspevkov sa upraví na základe skutočných výdavkov a na základe upravených prognóz výdavkov, ktoré predkladajú členské štáty, a to s prihliadnutím na ciele systému a na množstvo dostupných finančných prostriedkov.

46. Povinnosť vykazovania, ktorá je detailne uvedená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, má za cieľ pripraviť toto konečné stanovenie príspevkov, ktoré je uvedené v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999.

47. Prostredníctvom výkazu – ktorý vyžaduje článok 16 ods. 1 písm. a) a b) – skutočne vzniknutých výdavkov a výdavkov, účtovne potvrdených počas bežného rozpočtového roka, ako aj požiadaviek – povolených na základe článku 16 ods. 1 písm. c) – o dodatočné

financovanie výdavkov za bežný rozpočtový rok, okrem záloh uvedených v článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999, sa Komisia dopracuje k základu na výpočet, podľa ktorého stanoví konečný príspevok.

48. Ako bude ešte nižšie preukázané vzhľadom na teleologické úvahy, toto stanovenie sa v nijakom prípade nemôže dočasne uskutočniť pre jednotlivé členské štáty.

49. Z článku 17 ods. 3 nariadenia č. 1227/2000 totiž vyplýva, že pridelenie finančných prostriedkov jednému členskému štátu vo výške presahujúcej zálohy priznané podľa článku 14 ods. 1 je možné len vtedy, ak po odrátaní všetkých skutočne vynaložených výdavkov počas bežného rozpočtového roka zo strany všetkých členských štátov z celkovej sumy finančných prostriedkov, ktoré boli poskytnuté na základe článku 14 ods. 1 nariadenia č.1493/2000, sú ešte k dispozícii finančné prostriedky. Pridelenie finančných prostriedkov teda závisí od konkrétneho objemu príspevkov ostatným členským štátom, takže neskoršie samostatné zmeny sú vylúčené.

50. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Helénska republika, proti záväznej povahe lehoty uvedenej v článku 16 ods. 1 tohto nariadenia sa takisto nemožno odvolávať na článok 17 ods. 1.

51. Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 výslovne stanovuje, aby Komisia pri výpočte konečných príspevkov vychádzala z výkazov predložených v lehote stanovenej v článku 16 ods. 1. Znenie tohto článku naopak nijako nepotvrdzuje tvrdenie Helénskej republiky, podľa ktorého článok 17 ods. 1 vyžaduje, aby sa vychádzalo zo skutočných údajov, čiže aby sa zohľadnili opravy uskutočnené po uplynutí lehoty.

52. Predbežne treba teda konštatovať, že systematický výklad článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 potvrdzuje výklad znenia, podľa ktorého má uvedená lehota záväznú povahu.

c) Teleologický výklad

53. Uvedené úvahy sú tiež potvrdené na základe teleologického výkladu článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000. Z tohto posledného uvedeného článku vyplýva, že len záväzná povaha uvedenej lehoty môže účinne zabezpečiť cieľ a účel, ktorý sledujú články 16 a 17.

54. Úprava finančného príspevku v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999 – ktorý je pôvodne podľa článku 14 ods. 1 len dočasným príspevkom – má zmysel, len ak účinky tejto finančnej opravy môžu ešte nastať tesne pred koncom bežného rozpočtového roka.

55. Na účely potrebného účinku tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby rozhodnutie stanovujúce konečné finančné príspevky členským štátom na rozpočtový rok bolo upravené pred koncom uvedeného rozpočtového roka, teda 15. októbra, aby členské štáty mohli pred koncom bežného rozpočtového roka uskutočniť posledné platby zodpovedajúce vykázaným výdavkom v súlade s článkom 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 a aby im ich Komisia mohla vyplatiť pred koncom bežného rozpočtového roka na základe rozpočtových prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na uvedený rozpočtový rok. Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 1258/1999 totiž stanovuje, že do mesiaca október sa zaúčtujú len výdavky uskutočnené od 1. do 15. októbra, zatiaľ čo výdavky uskutočnené od 16. do 31. októbra sa zaúčtujú do mesiaca november.

56. Na účely stanovenia konečných príspevkov v súlade s článkom 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999 je však nevyhnutné mať k dispozícii výkazy, ktoré predložili všetky členské štáty na základe článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, a spracúvať tieto údaje v rámci zložitého konania na účely stanovenia konečných príspevkov.

57. V tomto kontexte len striktná a aj účinná koncepcia lehoty stanovená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, ktorá umožňuje zabezpečiť, že príspevky pôvodne poskytnuté len predbežne podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 bude môcť Komisia včas upraviť na základe skutočných výkazov. Ak by členské štáty mohli svojvoľne predložiť alebo čiastočne doplniť či opraviť svoje výkazy aj po 10. júli, s cieľom získať konečný príspevok, bolo by pre Komisiu nemožné pred skončením rozpočtového roka včas stanoviť konečné finančné príspevky.

58. Teleologický výklad teda rovnako vedie k tomu, aby sa lehota uvedená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 kvalifikovala ako záväzná lehota, takže informácie, ktoré sú predložené oneskorene, sa v zásade nemôžu zohľadniť pri stanovení konečného príspevku stanoveného v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999.

2. O druhom odvolacom dôvode

59. Svojím druhým odvolacím dôvodom Helénska republika vytýka Všeobecnému

súdu, že porušil niektoré všeobecné zásady práva Spoločenstva. Podľa jej názoru na rozdiel od toho, čo sa domnieva Všeobecný súd, si Komisia tým, že nezohľadnila opravené údaje, ktoré Helénska republika predložila oneskorene, nesplnila svoju povinnosť lojálnej spolupráce a porušila zásady dobrej viery, riadnej správy vecí verejných a rovnosti zaobchádzania.

60. Všeobecný súd správne poprel akékoľvek nesplnenie povinností vyplývajúcich z uvedených všeobecných právnych zásad zo strany Komisie. Všeobecný súd tým tiež neporušil tieto zásady. Z toho vyplýva, že Helénska republika sa takisto nemôže opierať o druhý odvolací dôvod.

61. Pokiaľ ide o povinnosť lojálnej spolupráce, je potrebné zdôrazniť, že táto zásada sa podľa článku 10 ES uplatňuje na vzťahy medzi členskými štátmi a inštitúciami. Obsahuje povinnosť členských štátov prijať všetky vhodné opatrenia na zabezpečenie dosahu a účinnosti práva Spoločenstva a rovnako ukladá inštitúciám Spoločenstva recipročné povinnosti lojálnej spolupráce s členskými štátmi. [8]

62. Grécka vláda vidí porušenie týchto zásad na jednej strane v tom, že podľa jej názoru chyba vo výkaze, ktorý bol predložený v stanovenej lehote, bola zjavná, a že Komisia mala okamžite upozorniť na túto chybu, a v tomto prípade by bolo možné okamžite vykonať opravu. Výrazný rozdiel medzi vykázanými hektármi a hektármi, ktoré Komisia použila ako základ vo svojom rozhodnutí 2005/716/ES z 10. októbra 2005 o stanovení orientačných finančných príspevkov, [9] mal Komisiu podnietiť, aby kládla otázky.

63. Táto úvaha však nie je presvedčivá. Výkaz, ktorý bol predložený v lehote, neobsahoval zjavnú chybu, ktorú si Komisia musela nevyhnutne všimnúť. Rozpor medzi vykázanými údajmi a údajmi, z ktorých sa vychádzalo pri predbežnom stanovení príspevkov v zmysle článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999, sám osebe nepostačuje na preukázanie chyby v súvislosti so zasielaním údajov. Navyše posúdenie zjavnej povahy chyby je skutkovou otázkou, ktorú nemožno položiť v odvolaní. V tejto súvislosti Helénska republika nevytýkala žiadne skreslenie dôkazov.

64. Zo samotnej povahy stanovenia predbežného pridelenia finančných prostriedkov

8 — Uznesenie Súdneho dvora z 13. júla 1990, Zwartveld a i., C-2/88 IMM, Zb. s. I-3365, bod 17; rozsudky Súdneho dvora z 26. novembra 2002, First a Franex, C-275/00, Zb. s. I-10943, bod 49, a zo 16. októbra 2003, Írsko/Komisia, C-339/00, Zb. s. I-11757, bod 71.

9 — Rozhodnutie Komisie z 10. októbra 2005 o stanovení orientačných finančných príspevkov členským štátom na hospodársky rok 2005/2006, na určitý počet hektárov, na reštrukturalizáciu a konverziu vinohradov na základe nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 271, s. 45).

vyplýva, že na základe nej určená celková suma sa môže nakoniec ukázať ako nepotrebná. Už len z tohto dôvodu rozdiely v zásade neumožňujú spochybniť obsah výkazu. V prejednávanej veci je táto všeobecná úvaha okrem toho potvrdená v článku 17 ods. 4 nariadenia č. 1227/2000, ktorý stanovuje sankciu v prípade, ak celková nahlásená plocha je menšia ako plocha zohľadnená pri stanovení dočasného pridelenia. Toto ustanovenie výslovne stanovuje možnosť existencie významných rozdielov medzi údajmi, ktoré vykázali členské štáty, a predbežne predpokladanými údajmi.

65. Komisia teda po prijatí výkazu predloženého v lehote nemala nijaký dôvod domnievať sa, že poskytnuté údaje boli nesprávne, ani o tom informovať odvolateľku.

66. Grécka vláda vidí porušenie už citovaných všeobecných zásad na druhej strane aj v tom, že Komisia nezohľadnila opravené údaje, ktoré jej boli predložené viac ako dva mesiace po uplynutí lehoty, pričom podľa jej názoru to mohla urobiť do troch týždňov pred konečným termínom na prijatie napadnutého rozhodnutia.

67. V tejto súvislosti je Súdny dvor zjavne viazaný skutkovými zisteniami, ktoré v napadnutom rozsudku vykonal Všeobecný súd. Čo sa toho týka, Helénska republika rovnako nevytýkala žiadne skreslenie dôkazov.

68. Podľa bodov 32 a 59 napadnutého rozsudku Všeobecný súd výslovne uvádza, že Komisia pred prijatím napadnutého rozhodnutia už skutočne nemohla zohľadniť opravené údaje. Pokiaľ však na jednej strane dátum prijatia rozhodnutia nemožno – ako už bolo uvedené – svojvoľne posunúť a pokiaľ na druhej strane čas zostávajúci do oznámeného dátumu prijatia, ktorý je už aj tak oneskorený, takisto nepostačuje na zohľadnenie oneskorene vykázaných údajov, toto nezohľadnenie v nijakom prípade neprestavuje porušenie povinnosti lojálnej spolupráce.

69. Okrem toho je zjavné, že zložité konanie, v ktorom zákonodarca – tým, že právnymi predpismi stanovuje lehotu na predloženie výkazu na 10. júl – ponecháva Komisii obdobie približne troch mesiacov, sa nemôže uskutočniť v priebehu niekoľkých dní. To platí o to viac, že vzhľadom na vzájomné vplyvy vyplývajúce z článku 17 ods. 3 nariadenia č. 1227/2000 rozhodnutie stanovujúce konečné príspevky môže byť spoločné len pre všetky členské štáty.

70. Nakoniec v napadnutom rozsudku Všeobecný súd takisto rešpektoval dosah zásady rovnosti zaobchádzania.

71. Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania ako všeobecná zásada práva Spoločenstva vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené. [10]

72. Zásada rovnosti zaobchádzania teda nevyžaduje, aby sa výkaz, ktorý bol predložený viac ako dva mesiace po uplynutí lehoty, zohľadnil rovnako ako výkaz s niekoľkodňovým oneskorením. V rámci rozhodovacieho obdobia približne troch mesiacov, ktorú má k dispozícii Komisia, výkaz s niekoľkodňovým oneskorením a výkaz s viac ako dvojmesačným oneskorením nie sú už totiž porovnateľné situácie.

3. O treťom odvolacom dôvode

73. Svojím tretím dôvodom Helénska republika tvrdí, že napadnutý rozsudok si sám osebe protirečí, a teda nemôže byť platný. Podľa jej názoru si Všeobecný súd sám sebe protirečí vo svojich úvahách v bodoch 25, 26 a 43 napadnutého rozsudku – v ktorých kvalifikoval lehotu podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 ako záväznú –, pričom v bode 59 konštatoval, že sa úplne nevylučuje zohľadnenie údajov, ktoré boli oznámené s malým oneskorením.

74. Otázka, či odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu je rozporuplné, alebo nedostatočné, predstavuje právnu otázku, ktorá ako taká, môže byť položená v rámci odvolania. [11]

75. Tretí odvolací dôvod však nie je presvedčivý, pretože na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, právne posúdenie napadnutého rozsudku nie je rozporuplné. Aj keď sa Všeobecný súd totiž domnieva – napriek konštatovaniu, že sporná lehota je záväzná –, že zohľadnenie údajov, ktoré boli oznámené oneskorene, „nie je úplne vylúčené“, zároveň uvádza, že taká výnimka je možná len prípade malého prekročenia lehoty, avšak nie v prípade takého závažného omeškania, o aké ide v prejednávanej veci.

76. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd detailne vysvetlil, prečo najmä teleologické úvahy svedčia v prospech záväznej povahy lehoty podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000. Komisia musí mať totiž k dispozícii dostatok času na svoje rozhodnutie stanovujúce konečné príspevky, ktoré musí byť

10 — Rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 2006, Franz Egenberger, C-313/04, Zb. s. I-6331, bod 33 a citovaná judikatúra.

11 — Rozsudok Súdneho dvora z 25. januára 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel/Komisia, C-403/04 P a C-405/04 P, Zb. s. I-729, bod 77 a citovaná judikatúra.

nevyhnutne prijaté pred koncom rozpočtového roka, pripadajúceho na 15. október.

77. Pokiaľ má Všeobecný súd v úmysle zohľadniť výkazy predložené len s malým oneskorením, za predpokladu, že to nebráni včasnému prijatiu rozhodnutia, postupuje v súlade so svojou argumentáciu. Nemožno v tom nájsť žiadnu nelogickosť.

4. Zhrnutie

78. Keďže žiaden z odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní Helénskej republiky nie je dôvodný, toto odvolanie sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

VII — Návrh

81. V dôsledku toho navrhujem Súdnemu dvoru, aby rozhodol takto:

„1. Odvolanie sa zamieta.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.“

VI — Trovy konania

79. Podľa článku 122 ods. 1 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, o trovách konania rozhodne Súdny dvor. Z článku 69 ods. 2 prvej vety v spojení s článkom 118 rokovacieho poriadku vyplýva, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania.

80. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľku na náhradu trov konania a odvolateľka nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.